

Odkril je zelišče, ki uniči borelijo v aktivnem stanju

# Ščetica premagala borelijo

**Z**eliščar Beno Behrič iz Stahovice je dvajset let bil bitko z borelijo. Naposled je odkril učinkovito rastlino: divjo ščetico. Splet okoliščin ga je pripeljal do informacije o zdravilnosti te rastline in tudi napotka, kako si narediti pripravek iz nje. Od tedaj, zdaj je minilo že tretje leto, je zdrav. In s svojim znanjem in pripravkom pomaga drugim.

Ko se je leta 1990 Beno prvič srečal z okužbo, na nogi je imel ogromen rdeč kolobar, je šel k zdravniku in naprej na infekcijsko kliniko, kjer so ga zaradi suma na borelijo zdravili z antibiotiki. Po več kontrolah so zdravniki zaključili, da je bilo zdravljenje uspešno in da borelije nima več. A čez dve leti se je zgodba ponovila.

Spet je dobil rdečino in obiskoval infekcijsko kliniko. Na osnovi pregleda vzorca tkiva so potrdili navzočnost bakterije v tkivu. Spet je užival antibiotike, hodil na ponovne kontrole, kjer so mu vsakič pregledali kri, v kateri so iskali navzočnost protiteles, a ker jih niso našli, so menili, da nima borelije.

»V tem je problem diagnosticiranja borelije, ki je lahko ni v krvi, je pa drugje, denimo v mehkih tkivih, v medsklepni tekočini, kjer je ne morejo zaznati,« pojasnjuje. Ves čas so ga pestile nenavadne bolečine v sklepih. Zdravnik je menil, da gre za revmo. Živel je z bolečinami, v štirih letih je trikrat dobil novo okužbo z borelijo. A krvni testi so bili ves čas negativni.

## KOLOBAR NA HRBTU

Neko poletje so ga tako bolele mišice, sklepi, pete in pekli podplati, da ni mogel iti v službo. Spet je šel k infektologu in postopek zdravljenja se je ponovil.

*Borelija ni nujno v krvi,  
zato je medicina  
velikokrat ne zazna.*

Stanje se ni izboljšalo. Testi na borelijo so bili vedno negativni. Februarja 2009 je bila huda zmrzal; dobil je močan rdeč kolobar na hrbtu, čeprav v zimskem času ni klopov. Splošna zdravnica ga je z napotnico s pripisom nujno poslala k infektologu. Tokrat je le naletel na do-brega infektologa, ki mu je povedal, da gre za tipično borelijo. Svetoval mu je infuzije antibiotikov, a jih je odklonil in zdravnik mu je predpisal zdravljenje z antibiotiki v obliki kapsul.

Takoj je začel uživati ameriški slamnik, pegasti badelj in druga zelišča za krepitev imunskega sistema. V tem letu se je že začel ukvarjati z zeliščarstvom. Iskal je rastlino za zdravljenje borelije, a ni ničesar našel. Pa je informacija o njej prišla do njega kar sama, ko je prodajal svoje zeliščne pripravke v bioparku v Žalcu.

»Do mene je prišla starejša gospa in me vprašala, če imam divjo ščetico, češ da jo potrebuje za borelijo. Da je v Nemčiji dobila arhive od antropologa

Dietra Storla, ampak da sama ne najde te rože in ne zna narediti tega pripravka. Vprašala me je, če bi jaz to naredil. Podarila mi je ta arhiv in sva še danes dobra prijatelja,« pove Beno. Wolf-Dieter Storl je imel borelijo, videl je nemoč medicine, ki je govorila, da nima borelije, antibiotiki so mu samo začasno ublažili bolečino. Obiskal je razna plemena, prišel do Indijancev v Severni Ameriki in ti so mu povedali, da so nekoč uporabljali divjo ščetico za zdravljenje sifilisa, ki je sorodna bakterija.

Beno se je zakopal v literaturo in ščetico našel v neki stari zeliščarski knjigi, kmalu pa je nanjo naletel tudi v naravi, ko se je vračal z morja, pet korakov od tam, kjer je parkiral. Bil je prvi poskusni zajček svojega pripravka, ki ga je užival 30 dni po 20 kapljic na dan.

»Storl je svetoval, da na dan zaužijemo tri velike jedilne žlice. A od tega si lahko vinjen,« meni Beno, ki mu je uspelo narediti tako močan pripravek, da zadostuje 10 do 12 kapljic na dan. Njegova ščetica je gosta, črna kot tinta. Dvajset odstotkov je alkohola, ostalo je izvleček. Hkrati je začel mrzlično raziskovati

*Nadaljevanje na 52. strani.*

### Beno Behrič\*

*Spol:* moški

*Starost:* 50 let

*Znaki:* utrujenost in bolečine v sklepih, mišicah, motnje z vidom, izguba ravnotežja, dovzetnost za okužbe

*Zdravstvena diagnoza:* borelija

*Zdravljenje:* uživanje pripravka iz ščetice, bioresonanca

*Počutje:* nima več borelije

\*041/686 825



Foto A. Paljevč

Nadaljevanje s 47. strani.

borelijo. V ameriških arhivih je zasledil isto zgodbo, da je krvni test varljiv in da priporočajo testiranje na napravi Bicom 2000.

Šel je v Biopark v Žalec, kjer mu je bioresonančna terapevtka Liljana Knez Turnšek pregledala organe in odkrila zastarelo močno bakterijsko okužbo z borelijo. To mu je dalo misliti. Ko je januarja 2010 začel uživati ta pripravek, je imel močne reakcije. Bakterija, ki je bila toliko let potuhnjena v mišičevju, se je odzvala in ko so začele razpadati njene ovojnice, je v krvni obtok in limfo spustila še več toksinov.

»Dva tedna je bilo zelo hudo, potem se je stvar stabilizirala. Pojavili so se kašelj, sluz, omotice. Po mesecu dni je terapevtka za bioresonanco ugotovila, da je imel še čisto malo borelije. Da je borelijo povsem izničil in da so težave s sklepi izginile, je potreboval tri mesece in pol. Še enkrat se je testiral na bioresonanci in borelije ni bilo več. Ampak, kot sam ugotavlja, če borelija živi dlje časa v telesu, pusti posledice. Poti nazaj ni. Pri njem jih je pustila v mišicah, ki so bolj šibke.

## PONOVNI IZBRUH

Po dobrih treh mesecih pa je spet začutil zbadanje v mišicah. Storl je napisal, da je treba jemati ščetico preventivno ob polnih lunah. Takrat se bakterija sproži, aktivira se njen nagon po razmnoževanju. Bakterija namreč lahko ostane v latentnem stanju v cistični obliki. Na bioresonanci je terapevtka potrdila,

da ima spet borelijo. Začel je piti ščetico vsak dan tri tedne. In ko je šel spet na bioresonančni test, borelije ni bilo več. Ščetico je začel piti preventivno ob polni luni.

Leta 2013 so mu odkrili tri diskus hernije na hrbtenici. Medicina se ga ni upala operirati. Spodnje okončine je imel mrtve, bolečine so bile tako hude, da je prosil za morfij. Dobival je protibolečinske tablete in ker njegovo telo ni bilo navajeno na strupe, se mu je porušil imunski sistem. Na njegovo željo so ga dali v domačo oskrbo. Bolečine je nekako zdržal, potem se je pojavila vročina, ki ni hotela izginiti več kot deset dni. Nič, kar je zaužil od zelišč za znižanje vročine, ni prijelo.

Na domu so mu vzeli kri, izvidi so bili b. p. Nato je poslal vzorec krvi še dr. Eriki Žagar iz Murske Sobote, ki tudi dela z bioresonanco. Poklicala ga je in mu povedala vzrok vročine: zaznala je salmonelo v zatonu, ki jo je dobil v bolnici, in povedala mu je, da je poln borelije ... Ko mu je to rekla, se je zasmel. Vesel je bil, da je borelija, da ni kaj drugega, saj je vedel, kako se z njo spopasti. Hotela mu je zavzeti mehka tkiva na področju hrbtenice.

Šel je v akcijo, vzal ščetico in v dveh, treh dneh mu je vročina padla. Po treh tednih jemanja udarne doze ščetice ni imel več borelije. Zdaj bo že tretje leto, odkar je nima več. V zadnjih štirih letih je s pripravkom iz ščetice pomagal že mnogim ljudem in pravi, da je največji dar narave, da stvar deluje.

Andreja Paljevec 